32003D0564

L 192/23 *EUROPOS SĄJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS* 2003 7 31

KOMISIJOS SPRENDIMAS
2003 m. liepos 28 d.
dėl Tarybos direktyvos 72/166/EEB taikymo tikrinant motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimą

(pranešta dokumentu Nr. C(2003) 2626)

(Tekstas svarbus EEE)

(2003/564/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1972 m. balandžio 24 d. Tarybos direktyvą 72/166/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo įgyvendinimu, suderinimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/232/EEB ([2]), ir ypač į jos 2 straipsnio 2 dalį ir 7 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) Valstybių narių nacionalinių draudikų biurų, kaip apibrėžta Direktyvos 72/166/EEB 1 straipsnio 3 dalyje (toliau – biurai), santykius su Čekijos Respublikos, Vengrijos, Norvegijos, Slovakijos ir Šveicarijos biurais nustatė 1951 m. lapkričio 2 d. Bendrąjį susitarimą dėl žalios kortos sistemos papildantys susitarimai (toliau – papildomieji susitarimai). Šiuose papildomuose susitarimuose buvo nustatytos praktinės priemonės, leidžiančios panaikinti transporto priemonių, kurių įprastinė buvimo vieta yra visų šių valstybių teritorijose, draudimo tikrinimą.

(2) Vėliau Komisija priėmė sprendimų, pagal kuriuos, vadovaujantis Direktyva 72/166/EEB, buvo reikalaujama, kad kiekviena valstybė narė nutrauktų transporto priemonių, kurių įprastinė buvimo vieta yra kitoje valstybėje narėje arba pirmiau minėtų ne Europos bendrijos šalių teritorijose ir kurioms taikomi papildomieji susitarimai, civilinės atsakomybės draudimo tikrinimą.

(3) Nacionaliniai draudikų biurai išnagrinėjo ir suderino papildomųjų susitarimų tekstus ir pakeitė juos bendru susitarimu (toliau – daugiašalis garantijos susitarimas), kuris buvo pasirašytas 1991 m. kovo 15 d. Madride pagal Direktyvos 72/166/EEB 2 straipsnio 2 dalyje nustatytus principus. Šis daugiašalis garantijos susitarimas buvo pridėtas prie Komisijos sprendimo 91/323/EEB ([3]).

(4) Vėliau Komisija priėmė sprendimus 93/43/EEB ([4]), 97/828/EB ([5]), 99/103/EB ([6]) ir 2001/160/EB ([7]), pagal kuriuos, vadovaujantis Direktyva 72/166/EEB, buvo reikalaujama, kad kiekviena valstybė narė susilaikytų nuo transporto priemonių, kurių įprastinė buvimo vieta yra kitoje valstybėje narėje arba atitinkamai Islandijos, Slovėnijos, Kroatijos ir Kipro teritorijose, civilinės atsakomybės draudimo tikrinimą.

(5) 2002 m. gegužės 30 d. Rethymne (Kreta), vadovaujantis principais, nustatytais Direktyvos 72/166/EEB 2 straipsnio 2 dalyje, buvo sudarytas Europos ekonominės erdvės valstybių narių ir kitų asocijuotų valstybių nacionalinių draudikų biurų susitarimas. Šio susitarimo pirmasis papildymas sujungia visas biurų bendrojo susitarimo ir daugiašalio garantijos susitarimo nuostatas į vieną dokumentą (vidaus nuostatus). Nuo 2003 m. rugpjūčio 1 d. šie vidaus nuostatai pakeičia du pirmiau minėtus susitarimus.

(6) Todėl Sprendimai 91/323/EEB, 93/43/EEB, 97/828/EB, 99/103/EB ir 2001/160/EB turėtų būti panaikinti nuo 2003 m. rugpjūčio 1 d.,

([1]) OL L 103, 1972 5 2, p. 1.
([2]) OL L 129, 1990 5 19, p. 33.
([3]) OL L 177, 1991 7 5, p. 25.
([4]) OL L 16, 1993 1 25, p. 1.
([5]) OL L 343, 1997 12 13, p. 25.
([6]) OL L 33, 1999 2 6, p. 25.
([7]) OL L 57, 2001 2 27, p. 56.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nuo 2003 m. rugpjūčio 1 d. kiekviena valstybė narė susilaiko nuo transporto priemonių, kurių įprastinė buvimo vieta yra kitoje valstybėje narėje arba Čekijos Respublikos, Kroatijos, Kipro, Vengrijos, Islandijos, Norvegijos, Slovakijos, Slovėnijos ir Šveicarijos teritorijoje, ir kurioms taikomas šio sprendimo priedo priedėlyje pateiktas 2002 m. gegužės 30 d. Europos ekonominės erdvės valstybių narių ir kitų asocijuotų valstybių nacionalinių draudikų biurų susitarimas, civilinės atsakomybės draudimo tikrinimo.

2 straipsnis

Nuo 2003 m. rugpjūčio 1 d. panaikinami Sprendimai 91/323/EEB, 93/43/EEB, 97/828/EB, 99/103/EB ir 2001/160/EB.

3 straipsnis

Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi šiam sprendimui taikyti.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2003 m. liepos 28 d.

Komisijos vardu

Frederik BOLKESTEIN

Komisijos narys

PRIEDAS

PRIEDĖLIS

EUROPOS EKONOMINĖS ERDVĖS VALSTYBIŲ NARIŲ IR KITŲ ASOCIJUOTŲ VALSTYBIŲ NACIONALINIŲ DRAUDIKŲ BIURŲ SUSITARIMAS

PREAMBULĖ

Atsižvelgdami į 1972 m. balandžio 24 d. Tarybos direktyvą 72/166/EEB (Pirmąją direktyvą dėl transporto priemonių draudimo), kuri nustato, kad valstybių narių nacionaliniai draudikų biurai sudaro susitarimą, pagal kurį kiekvienas nacionalinis biuras pagal savo nacionalinių teisės aktų dėl privalomojo draudimo nuostatas garantuoja žalos sureguliavimą jo teritorijoje įvykus autoavarijai, sukeltai transporto priemone, kurios įprastinė buvimo vieta yra kitos valstybės narės teritorijoje, nepriklausomai nuo to, ar ši transporto priemonė yra apdrausta, ar ne,

atsižvelgdami į tai, kad pirmiau minėta direktyva nustato, kad transporto priemonės, kurių įprastinė buvimo vieta yra trečiojoje valstybėje, yra prilyginamos transporto priemonėms, kurių įprastinė buvimo vieta yra Bendrijoje, jeigu visų valstybių narių nacionaliniai draudikų biurai atskirai pagal savo nacionalinių teisės aktų dėl privalomojo draudimo nuostatas garantuoja, kad jų teritorijoje įvykus tokių transporto priemonių sukeltoms autoavarijoms, bus sureguliuota žala,

atsižvelgdami į tai, kad taikydami šias nuostatas, valstybių narių ir kitų valstybių nacionaliniai draudikų biurai sudarė keletą susitarimų, kuriais siekiama įgyvendinti direktyvos nuostatas, ir kad vėliau šie biurai nusprendė juos pakeisti vienu bendru susitarimu, vadinamu daugiašaliu garantijos susitarimu tarp nacionalinių draudikų biurų, kuris buvo pasirašytas Madride 1991 m. kovo 15 d.,

atsižvelgdami į tai, kad 2002 m. gegužės 30 d. Rethymne (Kreta) įvykusioje Generalinėje asamblėjoje Biurų taryba nusprendė sujungti visas biurų santykius reglamentuojančias biurų bendrojo susitarimo ir daugiašalio garantijos susitarimo tarp nacionalinių draudikų biurų nuostatas į vieną dokumentą, vadinamą vidaus nuostatais,

toliau nurodyti biurai sudarė šį susitarimą:

1 straipsnis

Toliau nurodyti biurai savo tarpusavio santykiais įsipareigoja laikytis 2002 m. gegužės 30 d. Biurų tarybos priimtų vidaus nuostatų privalomųjų nuostatų bei, kai taikoma, II ir III skirsnių neprivalomųjų nuostatų. Vidaus nuostatų kopija pateikiama šio susitarimo 1 priedėlyje.

2 straipsnis

Toliau nurodyti biurai suteikia abipusius įgaliojimus kitiems pasirašiusiems biurams savo vardu ir savo narių vardu draugiškai sureguliuoti bet kokią žalą ir sutikti pasinaudoti bet kokiu, teisminiu ar neteisminiu procesu, po kurio būtų atlyginta su autoavarija susijusi žala, kaip nustatyta šiuose vidaus nuostatuose.

3 straipsnis

1 straipsnyje nurodytas įsipareigojimas įsigalioja 2003 m. liepos 1 d. Nuo šios datos jis pakeičia šiuo metu šį susitarimą pasirašiusias šalis įpareigojantį biurų bendrąjį susitarimą ir daugiašalį garantijos susitarimą tarp nacionalinių draudikų biurų.

4 straipsnis

Šis susitarimas sudarytas neribotam laikui. Tačiau kiekvienas susitarimą pasirašęs biuras gali nuspręsti pasitraukti iš šio susitarimo, raštu pranešdamas apie tokį sprendimą Biurų tarybos Generaliniam Sekretoriui, kuris, savo ruožtu, nedelsdamas apie tai informuoja kitus susitarimą pasirašiusius biurus bei Europos Sąjungos Komisiją. Toks pasitraukimas įsigalioja praėjus dvylikai mėnesių po tokio pranešimo išsiuntimo dienos. Atitinkamas susitarimą pasirašęs biuras lieka atsakingas pagal šį susitarimą ir jo priedus, kad būtų atlygintos visos išlaidos, susijusios su iki pirmiau nurodyto laikotarpio pabaigos įvykusių autoavarijų žalos sureguliavimu.

5 straipsnis

Šis susitarimas yra sudarytas tarp toliau nurodytų susitarimą pasirašiusių biurų teritorijoms, už kurias kiekvienas iš jų yra atsakingas. Susitarimas sudarytas trimis egzemplioriais anglų ir prancūzų kalbomis.

Po vieną egzempliorių kiekviena iš šių kalbų yra pateikiama Biurų tarybos sekretoriatui, *Comité Européen des Assurances* Generaliniam sekretoriatui ir Europos Sąjungos Komisijai.

Biurų tarybos Generalinis sekretorius kiekvienam susitarimą pasirašiusiam biurui pateikia patvirtintas šio susitarimo kopijas.

Pasirašyta Rethymne (Kreta), 2002 m. gegužės 30 d.

Austrija, *Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs* vardu: sekretorius ir direktorius Günter Albrecht

Belgija, *Bureau Belge des Assureurs Automobiles* vardu: direktorius-generalinis sekretorius Alain Pire

Šveicarija (ir Lichtenšteinas), *Swiss National Bureau of Insurance* vardu: prezidentas Martin Metzler

Kipras, *Motor Insurers' Fund* vardu: prezidentas Aristos Pissiris ir direktorius/sekretorius Andreas Charalambides

Čekijos Respublika, *Ceská Kancelár Pojistitelu* vardu: generalinis direktorius Jakub Hradec

Vokietija, *Deutsches Büro Grüne Karte e.V.* vardu: vykdantysis direktorius Ulf Lemor

Danija (ir Farerų salos), *Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring* vardu: vykdantysis direktorius Steen Leth Jeppesen

Ispanija, *Oficina Española de Aseguradores de Automóviles* vardu: prezidentas José Ignacio Lillo Cebrián

Prancūzija, *Bureau Central Français* vardu: prezidentas Alain Bouchon

Suomija, *Liikennevakuutuskeskus* vardu: valdybos pirmininkas Olli Latola ir vykdantysis direktorius Ulla Niku-Koskinen

Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, Lamanšo salos, Gibraltaras ir Mano sala, *Motor Insurers Bureau* vardu: generalinis direktorius James Read

Graikija, *Motor Insurer's Bureau* vardu: pirmininkas Michael Psalidas ir generalinis sekretorius George Tzanis

Vengrija, *Hungarian Motor Insurance Bureau* vardu: vykdantysis direktorius István Ragályi

Kroatija, *Hrvatski Ured Za Osiguranje* vardu: generalinis direktorius Ante Lui

Italija (ir San Marino Respublika bei Vatikano valstybė), *Ufficio Centrale Italiano* (UCI) vardu: prezidentas Raffaele Pellino

Airija, *Motor Insurers' Bureau* vardu: generalinis direktorius Michael Halligan

Islandija, *Alpjódlegar Bifreidatryggingar á Islandi* vardu: vykdantysis direktorius Sigmar Ármannsson

Liuksemburgas, *Bureau Luxembourgeois des Assureurs* vardu: generalinis sekretorius Paul Hammelmann

Norvegija, *Trafikkforsikringsforeningen* vardu: vykdantysis direktorius Jan Gunnar Knudsen

Nyderlandai, *Nederlands Bureau de Motorrijtuigverzekeraar* vardu: pirmininkas Frank Robertson

Portugalija, *Gabinete Português de Carta Verde GPCV* vardu: pirmininko pavaduotojas Maria José Mesquita ir Antonio Lourenço Vogel

Švedija, *Trafikförsakringsföreningen* vardu: vykdantysis direktorius Ulf Blomgren

Slovakija, *Slovenská kancelária poist'ovatel'ov* vardu: pirmininkas Imrich Fekete ir generalinis direktorius Lydia Blaeková

Slovėnija, *Slovensko Zavarovalno Zdruenje, GIZ* vardu: žalios kortos biuro vadovas Tjaša Korbar (direktoriaus Mirko Kalua vardu)

1 PRIEDĖLIS

BIURŲ TARYBOS VIDAUS NUOSTATAI

Preambulė

(1) Kadangi 1949 m. Jungtinių Tautų Europos ekonomikos reikalų komisijos Vidaus transporto komiteto Kelių transporto darbo grupė nusiuntė valstybių narių Vyriausybėms rekomendaciją [1], kviečiančią jas prašyti draudikų, dengiančių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės riziką, sudaryti susitarimus, kuriais būtų nustatytos vienodos praktinės nuostatos, leidžiančios automobilistams būti pakankamai apdraustiems įvažiuojant į šalis, kuriose draudimas nuo tokios rizikos yra privalomas.

(2) Kadangi šioje rekomendacijoje padaryta išvada, kad vienodo draudimo dokumento įvedimas būtų geriausias būdas šiam tikslui pasiekti ir nustatyti susitarimų, kuriuos turėtų sudaryti įvairių šalių draudikai, pagrindiniai principai.

(3) Kadangi biurų tarpusavio susitarimas, kurio tekstą 1951 m. lapkričio mėn. priėmė tų valstybių, kurios tuo metu palankiai priėmė rekomendaciją, draudikų atstovai, buvo šių draudikų santykių pagrindas.

(4) Kadangi:

a) sistemos, visuotinai žinomos kaip žalios kortos sistema, tikslas buvo palengvinti transporto priemonių tarptautinį judėjimą, sudarant sąlygas, kad transporto priemonių valdytojų draudimas nuo civilinės atsakomybės rizikos atitiktų lankomos šalies nustatytus kriterijus ir, įvykus autoavarijai, užtikrintų, kad nukentėjusiems asmenims bus atlyginta žala pagal tos šalies nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus;

b) tarptautinio transporto priemonių draudimo korta (žalia korta), kurią oficialiai pripažįsta Jungtinių Tautų rekomendaciją priėmusių valstybių valdžios institucijos, kiekvienoje lankomoje šalyje yra joje nurodytų transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įrodymas;

c) kiekvienoje dalyvaujančioje valstybėje buvo įkurtas ir oficialiai patvirtintas nacionalinis biuras, siekiant suteikti dvigubą garantiją:

— jos Vyriausybei, kad užsienio draudikas laikysis toje šalyje taikomų teisės aktų ir atlygins nukentėjusiems asmenims žalą nustatytose ribose,

— lankomos šalies biurui, kad narys draudikas yra įsipareigojęs padengti į avariją patekusios transporto priemonės valdytojo civilinę atsakomybę;

d) dėl šio dvigubo, pelno nesiekiančio mandato iš kiekvieno biuro reikalaujama turėti nepriklausomą finansinę struktūrą, pagrįstą jos nacionalinėje rinkoje veikiančių draudikų, turinčių leidimus vykdyti transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą, bendru įsipareigojimu, kuris sudaro jam sąlygas vykdyti iš jo ir kitų biurų sudarytų susitarimų kylančius įsipareigojimus.

(5) Kadangi:

a) kai kurios valstybės, siekdamos dar labiau palengvinti tarptautinį kelių eismą, atitinkamų jų biurų pasirašytais susitarimais, daugiausia pagrįstais transporto priemonių registracija, panaikino žalios kortos tikrinimą savo pasienyje;

b) 1972 m. balandžio 24 d. direktyva [2] Europos Sąjungos Taryba pasiūlė valstybių narių biurams sudaryti tokį susitarimą; toks susitarimas, vadinamas papildomu biurų tarpusavio susitarimu, buvo pasirašytas 1972 m. spalio 16 d.;

c) vėliau pasirašyti susitarimai, pagrįsti tais pačiais principais, leido kitų šalių biurams tapti nariais; ir šie susitarimai vėliau buvo sujungti į bendrą dokumentą, kuris buvo pasirašytas 1991 m. kovo 15 d. ir pavadintas daugiašaliu garantijos susitarimu;

(6) kadangi pageidautina visas biurų santykius reglamentuojančias nuostatas sujungti į vieną dokumentą, 2002 m. gegužės 30 d. Rethymne (Kreta) įvykusioje Generalinėje asamblėjoje Biurų taryba priėmė šiuos vidaus nuostatus.

---

[1] 1949 m. sausio mėn. priimta rekomendacija Nr. 5, kurią pakeitė Jungtinių Tautų Europos ekonomikos reikalų komisijos Vidaus transporto komiteto Kelių transporto darbo grupės priimtos Konsoliduotos rezoliucijos dėl kelių transporto palengvinimo 2 priedėlis, kurio tekstas pateikiamas I priedėlyje.

[2] 1972 m. balandžio 24 d. Tarybos direktyva (72/166/EEB) dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo įgyvendinimu, suderinimo, kurios tekstas pateikiamas II priedėlyje.

I SKIRSNIS

BENDROSIOS TAISYKLĖS (PRIVALOMOSIOS NUOSTATOS)

1 straipsnis

Tikslas

Šių vidaus nuostatų tikslas yra reglamentuoti nacionalinių draudikų biurų tarpusavio santykius, tokiu būdu vykdant 1949 m. sausio 25 d. Jungtinių Tautų Europos ekonomikos reikalų komisijos Vidaus transporto komiteto Kelių transporto darbo grupės priimtą Rekomendaciją Nr. 5, pakeistą Darbo grupės 1984 m. birželio 25–29 d. 74-oje sesijoje priimtos Konsoliduotos rezoliucijos dėl kelių transporto palengvinimo (RE4) 2 priedu, t. y., paskutiniąją jos redakciją (toliau – rekomendacija Nr. 5).

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Pateikti žodžiai ir posakiai šiuose vidaus nuostatuose turi tiktai tokią reikšmę:

1) „nacionalinis draudikų biuras“ (toliau – biuras) – profesinė organizacija, kuri yra Biurų tarybos narė ir įsteigta įsisteigimo šalyje vadovaujantis rekomendacija Nr. 5;

2) „draudikas“ – bet kokia įmonė, turinti leidimą vykdyti transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą;

3) „narys“ – kiekvienas draudikas, kuris yra biuro narys;

4) „patikėtinis“ – bet koks vieno ar kelių draudikų paskirtas draudikas ar kitas asmuo, kurį patvirtina tos šalies, kurioje yra įsisteigęs šis asmuo, biuras, kurio tikslas – administruoti ir sureguliuoti žalą, atsiradusią dėl autoavarijų, į kurias pateko tos transporto priemonės, kurioms atitinkamas draudikas ar draudikai buvo išdavę draudimo polisą, ir kurios įvyko toje šalyje;

5) „transporto priemonė“ – bet kokia savaeigė motorinė kelių transporto priemonė, išskyrus bėgines transporto priemones, ir bet kokia priekaba, nesvarbu, ar ji sujungta su transporto priemone, ar ne, tačiau su sąlyga, kad toje šalyje, kurioje yra naudojama kelių transporto priemonė ar priekaba, jos turi būti draudžiamos privalomuoju draudimu;

6) „autoavarija“ – bet koks turtui ar asmeniui žalą padaręs įvykis, nuo kurio pagal tos šalies, kurioje jis įvyksta, teisės aktus draudžiama transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomuoju draudimu;

7) „nukentėjęs asmuo“ – bet koks asmuo, turintis teisę reikalauti atlyginti transporto priemonės padarytą bet kokį nuostolį ar žalą;

8) „reikalavimas atlyginti žalą“ – bet koks nukentėjusio asmens pateiktas reikalavimas ar reikalavimai atlyginti žalą, atsiradusią dėl tos pačios autoavarijos;

9) „draudimo polisas“ – nario išduota privalomojo draudimo sutartis, draudžianti transporto priemonių valdytojų civilinę atsakomybę;

10) „apdraustasis“ – bet koks asmuo, kurio civilinė atsakomybė apdrausta draudimo polisu.

11) „žalia korta“ – tarptautinis transporto priemonių draudimo liudijimas, atitinkantis bet kurį Biurų tarybos patvirtintą pavyzdį.

12) „Biurų taryba“ – įstaiga, kuriai privalo priklausyti visi biurai ir kuri atsakinga už tarptautinės transporto priemonių civilinės atsakomybės draudimo sistemos (vadinamos žalios kortos sistema) administravimą ir veikimą.

3 straipsnis

Žalos administravimas

1. Kai biurui pranešama apie jo veiklos šalies teritorijoje įvykusią autoavariją, į kurią pateko kitos šalies transporto priemonė, jis, nelaukdamas oficialaus reikalavimo atlyginti žalą, ima tirti autoavarijos aplinkybes. Apie bet kokią tokią avariją jis kuo greičiau praneša žalią kortą ar draudimo polisą išdavusiam draudikui arba prireikus atitinkamam biurui. Tačiau jis negali būti kaltinamas dėl tokių veiksmų neatlikimo.

Jei tokio tyrimo metu biuras nustato į autoavariją patekusios transporto priemonės draudiką ir tai, kad šio draudiko patikėtinis buvo patvirtintas 4 straipsnyje nustatyta tvarka, jis nedelsdamas perduoda šią informaciją patikėtiniui, kad šis imtųsi tolesnių veiksmų.

2. Gavęs reikalavimą atlyginti esant pirmiau nurodytoms aplinkybėms autoavarijos metu patirtą žalą, jei draudiko patikėtinis yra patvirtintas, biuras nedelsdamas perduoda šį reikalavimą patikėtiniui, kad jis administruotų ir sureguliuotų žalą 4 straipsnyje nustatyta tvarka. Jei patvirtinto patikėtinio nėra, jis nedelsdamas praneša žalią kortą ar draudimo polisą išdavusiam draudikui arba prireikus atitinkamam biurui, kad jis yra gavęs reikalavimą atlyginti žalą ir ją administruos arba pasirūpins, kad ją administruotų agentas, kurio duomenis jis taip pat nurodo pranešime.

3. Biuras turi teisę sureguliuoti žalą draugiškai arba sutikti, kad dėl to vyktų bet koks neteisminis ar teisminis procesas, po kurio būtų atlyginta žala.

4. Visas žalas biuras administruoja visiškai savarankiškai, vadovaudamasis autoavarijos šalyje taikomais įstatymais ir kitais teisės aktais, reglamentuojančiais atsakomybę, atlyginimą nukentėjusiems asmenims ir privalomąjį draudimą, žalią kortą ar draudimo polisą išdavusio draudiko arba prireikus atitinkamo biuro interesais.

Biuras yra išimtinai kompetentingas spręsti visus reikalus, susijusius su autoavarijos šalyje taikomų teisės aktų aiškinimu (net kai remiamasi kitoje šalyje taikomomis teisės nuostatomis) ir žalos sureguliavimu. Atsižvelgiant į pastarąją nuostatą, esant aiškiai išreikštam prašymui, biuras informuoja draudiką arba atitinkamą biurą prieš priimdamas galutinį sprendimą.

5. Jei planuojamas žalos sureguliavimas, nors draudimo polisas jį ir apima, viršija pagal autoavarijos šalyje galiojantį transporto priemonių civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymą taikomas sąlygas ar ribas, biuras konsultuojasi su draudiku dėl tos žalos atlyginimo dalies, kuri viršija tas sąlygas ar ribas. Tokio draudiko sutikimo nereikalaujama, jei taikomas įstatymas įpareigoja biurą atsižvelgti į sutartines garantijas, viršijančias tokias ribas ir sąlygas, numatytas autoavarijos šalies transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatyme.

6. Jokiu sutartiniu įsipareigojimu biuras negali savo noru arba be rašytinio draudiko ar atitinkamo biuro sutikimo patikėti reikalavimo atlyginti žalą jokiam finansiškai tuo suinteresuotam agentui. Jei jis taip pasielgia be minėto sutikimo, jo teisė į žalos atlyginimą apribojama iki pusės tos sumos, kurią jis būtų gavęs kitu atveju.

4 straipsnis

Patikėtiniai

1. Išskyrus atvejus, kai biuras įpareigojamas laikytis priešingai numatančių susitarimų su kitais biurais ir (arba) bet kokių kitų nacionalinių įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatų, kiekvienas biuras nustato sąlygas, pagal kurias jis patvirtina ar nepatvirtina jo veiklos šalyje įsisteigusius patikėtinius ar panaikina jų patvirtinimą.

Tačiau toks patvirtinimas suteikiamas automatiškai, jei jo prašoma kito biuro nario vardu dėl bet kokio to nario padalinio, esančio prašymą gaunančio biuro šalyje, jei toks padalinys turi leidimą vykdyti transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimą.

2. Gavę tokį prašymą, Europos ekonominės erdvės valstybių narių biurai įsipareigoja patvirtinti patikėtiniais savo šalyje tuos atstovus žalos sureguliavimo reikalams, kuriuos vadovaudamiesi Direktyva 2000/26/EB jau yra patvirtinę kitų valstybių narių draudikai. Šis patvirtinimas negali būti panaikintas tol, kol atitinkamas patikėtinis pagal minėtą direktyvą turi teisę veikti kaip atstovas žalos sureguliavimo reikalams, išskyrus atvejus, kai jis šiurkščiai pažeidžia savo įsipareigojimus pagal šį straipsnį.

3. Tik biuras turi teisę vieno iš savo narių prašymu siųsti kitam biurui prašymą patvirtinti to biuro šalyje įsisteigusį nario patikėtinį. Šis prašymas siunčiamas faksu arba elektroniniu paštu, pridedant įrodymą, kad siūlomas patikėtinis sutinka būti patvirtintas.

Atitinkamas biuras patvirtina patikėtinį ar jo nepatvirtina per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, ir praneša apie savo sprendimą ir jo įsigaliojimo datą prašymą pateikusiam biurui bei atitinkamam patikėtiniui. Jei atsakymas nebuvo gautas, laikoma, kad patvirtinimas buvo suteiktas ir įsigaliojo pasibaigus tam laikotarpiui.

4. Patikėtinis administruoja visas žalas vadovaudamasis autoavarijos šalyje taikomais įstatymais ar kitais teisės aktais, reglamentuojančiais atsakomybę, atlyginimą nukentėjusiems asmenims ir transporto priemonių privalomąjį draudimą jį patvirtinusio biuro vardu ir jį patvirtinti prašiusio draudiko sąskaita. Administruojamos visos žalos, susijusios su toje šalyje įvykusiomis autoavarijomis, į kurias pateko jį patvirtinti prašiusio draudiko apdraustos transporto priemonės.

Jei bet koks planuojamas žalos sureguliavimas, nors draudimo polisas jį ir apima, viršija pagal autoavarijos šalyje taikomą transporto priemonių civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymą taikomas sąlygas ar ribas, patikėtinis privalo vadovautis 3 straipsnio 5 dalies nuostatomis.

5. Patikėtinį patvirtinęs biuras pripažįsta išimtinę jo kompetenciją administruoti ir sureguliuoti žalą biuro vardu ir šį patikėtinį patvirtinti prašiusio draudiko sąskaita. Biuras informuoja nukentėjusius asmenis apie šią kompetenciją ir perduoda patikėtiniui visus pranešimus, susijusius su tokiais reikalavimais atlyginti žalą. Tačiau bet kuriuo metu ir be jokio įpareigojimo pateisinti savo sprendimą biuras gali perimti iš patikėtinio žalos administravimo ir sureguliavimo reikalus.

6. Jei, nesvarbu, dėl kokios priežasties, vietoje patikėtinio nukentėjusių asmenų žalą reikia atlyginti patikėtinį patvirtinusiam biurui, jo išlaidas 5 straipsnyje nustatytomis sąlygomis tiesiogiai atlygina biuras, per kurį buvo atsiųstas prašymas patvirtinti patikėtinį.

7. Atsižvelgdamas į 4 straipsnio 4 dalies nuostatas, patikėtinis turi teisę laisvai susitarti su jį patvirtinti prašiusiu draudiku dėl nukentėjusiems asmenims sumokėtų sumų kompensavimo ir jo administravimo mokesčių apskaičiavimo metodo, tačiau toks susitarimas negalioja jokiam biurui.

Jei patikėtiniui nekompensuojami išankstiniai mokėjimai, kuriuos jis atliko jį patvirtinti prašiusio draudiko sąskaita vadovaudamasis 4 straipsnio 4 dalyje nustatytomis sąlygomis, šias išlaidas jam atlygina jį patvirtinęs biuras. Vėliau vadovaudamasis 5 straipsnyje nustatytomis sąlygomis šio biuro išlaidas atlygina tas biuras, kurio nariu yra aptariamasis draudikas.

8. Kai biurui pranešama, kad vienas iš jo narių nusprendė atsisakyti patikėtinio paslaugų, apie tai jis nedelsdamas informuoja patikėtinį patvirtinusį biurą. Pastarasis biuras laisvai nustato datą, nuo kurios jo suteiktas patvirtinimas nebegalios.

Kai patikėtinį patvirtinęs biuras nusprendžia panaikinti patvirtinimą arba jam pranešama, kad patikėtinis pageidauja, kad jo patvirtinimas būtų panaikintas, jis nedelsdamas praneša apie tai biurui, pateikusiam prašymą patvirtinti patikėtinį. Jis taip pat praneša biurui patikėtinio patvirtinimo panaikinimo datą arba datą, nuo kurios jo suteiktas patvirtinimas nebegalios.

5 straipsnis

Išlaidų atlyginimo sąlygos

1. Kai biuras ar tam tikslui jo paskirtas agentas sureguliuoja visas žalas, susijusias su ta pačia autoavarija, ne vėliau kaip per vienerius metus nuo paskutinio nukentėjusiam asmeniui sumokėto mokėjimo dienos jis faksu ar elektroniniu paštu siunčia žalią kortą ar draudimo polisą išdavusiam biuro nariui arba, prireikus, atitinkamam biurui prašymą atlyginti išlaidas, nurodydamas:

1.1. nukentėjusių asmenų žalai atlyginti pagal draugišką susitarimą ar teismo sprendimą sumokėtas sumas;

1.2. kviestinėms tarnyboms už kiekvieno reikalavimo atlyginti žalą administravimą ir sureguliavimą sumokėtas sumas bei visas specialias su teismo ieškiniu susijusias išlaidas, kurias panašiomis aplinkybėmis būtų turėjęs patirti ir autoavarijos šalyje įsisteigęs draudikas;

1.3. visoms kitoms išlaidoms padengti skirtą administravimo mokestį, apskaičiuotą vadovaujantis Biurų tarybos patvirtintomis taisyklėmis.

Kai su ta pačia autoavarija susiję reikalavimai atlyginti žalą yra paginami ir išsprendžiami nesumokėjus jokio žalos atlyginimo, gali būti reikalaujama sumokėti pirmiau 1.2 punkte nurodytas sumas ir pagal 1.3 punktą Biurų tarybos nustatytą mažiausią mokestį.

2. Prašyme atlyginti išlaidas nurodoma, kad mokėtinos sumos turi būti sumokėtos gavėjo šalyje ir jo nacionaline valiuta, neįskaitant išlaidų, per du mėnesius nuo prašymo dienos ir kad praleidus šį terminą, mokėtinai sumai automatiškai taikomi 12 % per metus dydžio delspinigiai, skaičiuojami nuo prašymo dienos iki tos dienos, kai gavėjo bankas gauna mokėjimo pavedimą.

Prašyme atlyginti išlaidas taip pat gali būti nurodyta, kad nacionaline valiuta išreikštos sumos mokamos eurais, skaičiuojant pagal tokį oficialų valiutų keitimo kursą, kuris prašymą pateikusio biuro šalyje galiojo prašymo pateikimo dieną.

3. Jokiu būdu į prašymus atlyginti išlaidas negali būti įtrauktos apdraustajam paskirtos baudos, užstatai ar kitos finansinės baudos, kurių neapima transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimas autoavarijos šalyje.

4. Pareikalavus laiku nusiunčiami patvirtinamieji dokumentai, įskaitant objektyvius įrodymus, kad nukentėjusių asmenų žala buvo atlyginta, tačiau dėl to neturi būti uždelstas išlaidų atlyginimas.

5. Vadovaujantis šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis gali būti reikalaujama atlyginti visas 1.1 ir 1.2 punktuose nurodytas sumas, nepaisant to, kad biuras galėjo būti nesureguliavęs visų su ta pačia autoavarija susijusių žalų atlyginimo. Taip pat gali būti reikalaujama sumokėti 1.3 punkte nurodytą administravimo mokestį, jei pagrindinė atlyginama suma yra didesnė už Biurų tarybos nustatytą sumą.

6. Jeigu po to, kai buvo atlygintos išlaidos, yra atnaujinamas jau patenkintas reikalavimas atlyginti žalą arba pateikiamas kitas reikalavimas dėl su ta pačia autoavarija susijusios žalos, mokėtino administravimo mokesčio likutis, jeigu toks yra, apskaičiuojamas vadovaujantis nuostatomis, galiojančiomis tuo metu, kai yra pateikiamas prašymas atlyginti išlaidas, susijusias su atnaujintu ar kitu reikalavimu.

7. Jei po autoavarijos nebuvo pateiktas joks reikalavimas atlyginti žalą, negali būti reikalaujama ir administravimo mokesčio.

6 straipsnis

Garantijos prievolė

1. Kiekvienas biuras garantuoja, kad jo nariai atlygins bet kokias sumas, kurių 5 straipsnyje nustatyta tvarka gali pareikalauti autoavarijos šalies biuras ar tam tikslui jo paskirtas agentas.

Jeigu per 5 straipsnyje nurodytą dviejų mėnesių terminą narys nesumoka reikalaujamos sumos, biuras, kuriam priklauso šis narys, gavęs autoavarijos šalies biuro ar tam tikslui jo paskirto agento pateiktą reikalavimą įvykdyti prievolę, pats atlygina išlaidas vadovaudamasis toliau nurodytomis sąlygomis.

Biuras garantas sumoka reikalaujamą sumą per vieną mėnesį. Praleidus šį terminą, mokėtinai sumai automatiškai taikomi 12 % per metus dydžio delspinigiai, skaičiuojami nuo reikalavimo įvykdyti prievolę dienos iki tos dienos, kai gavėjo bankas gauna mokėjimo pavedimą.

Reikalavimas įvykdyti prievolę pateikiamas faksu arba el. paštu per 12 mėnesių nuo tos dienos, kai pagal 5 straipsnį buvo išsiųstas prašymas atlyginti išlaidas. Praleidus šį terminą ir nepažeidžiant teisės jam priskaičiuoti delspinigius, biuro garanto atsakomybė apsiriboja iš jo nario reikalaujama sumokėti suma plius 12 mėnesių 12 % per metus dydžio palūkanomis.

Reikalavimas įvykdyti prievolę nepriimamas, jei jis pateikiamas praėjus daugiau kaip dvejiems metams nuo prašymo

atlyginti išlaidas išsiuntimo.

2. Kiekvienas biuras garantuoja, kad jo nariai apmokys tuos patikėtinius, kuriuos jie prašė patvirtinti, sureguliuoti žalas pagal 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos nuostatas ir persiųs šiems korespondentams ar autoavarijos šalies biurui visus dokumentus, susijusius su jiems patikėtais reikalavimais atlyginti žalą.

II SKIRSNIS

SPECIALIOS TAISYKLĖS, REGLAMENTUOJANČIOS BIURŲ TARPUSAVIO SUTARTINIUS SANTYKIUS, PAGRĮSTUS ŽALIOS KORTOS SISTEMA (NEPRIVALOMOSIOS NUOSTATOS)

Šio skirsnio nuostatos taikomos tuomet, kai biurų tarpusavio sutartiniai santykiai yra pagrįsti žalios kortos sistema.

7 straipsnis

Žalių kortų išdavimas ir įteikimas

1. Kiekvienas biuras yra atsakingas už savo žalių kortų atspausdinimą arba įgalioja savo narius jas išspausdinti.

2. Kiekvienas biuras įgalioja savo narius išduoti žalias kortas tik tiems jų apdraustiems asmenims, kurių transporto priemonės yra registruotos jo veiklos šalyje.

3. Biuras gali įgalioti bet kokį savo narį išduoti žalias kortas apdraustiems asmenims bet kurioje šalyje, kurioje nėra biuro, jei narys yra įsisteigęs toje šalyje. Ši galimybė suteikiama tik aptariamoje šalyje registruotų transporto priemonių atžvilgiu.

4. Laikoma, kad visos žalios kortos galioja bent 15 dienų nuo jų išdavimo dienos. Jei žalia korta buvo išduota trumpesniam laikotarpiui, leidimą išduoti žalią kortą davęs biuras suteikia savo garantiją biurams tose šalyse, kuriose korta galioja 15 dienų nuo jos įsigaliojimo dienos.

5. Jei dviejų biurų pasirašytas susitarimas nutraukiamas vadovaujantis 16 straipsnio 3 dalies 5 punktu, visos jų vardu išduotos žalios kortos atitinkamose jų teritorijose negalioja nuo tos dienos, kai įsigalioja susitarimo nutraukimas.

6. Jei susitarimas nutraukiamas ar sustabdomas pagal 16 straipsnio 3 dalies 6 punktą, Biurų taryba nustato atitinkamų biurų išduotų žalių kortų atitinkamose jų teritorijose likusį galiojimo laiką.

8 straipsnis

Žalios kortos galiojimo patvirtinimas

Į kiekvieną prašymą patvirtinti nurodytos žalios kortos galiojimą, kurį faksu arba elektroniniu paštu biurui atsiunčia autoavarijos šalies biuras ar bet kuris tam tikslui paskirtas agentas, galutinai atsakoma per tris mėnesius nuo prašymo gavimo. Jei atsakymas nepateikiamas iki šio laikotarpio pabaigos, laikoma, kad žalia korta galioja.

9 straipsnis

Suklastotos, neteisėtai išduotos ar pakeistos žalios kortos

Bet kokią toje šalyje, kurioje ji galioja, pateiktą žalią kortą, kuri laikoma išduota biurui įgaliojus, tas biuras turi garantuoti, net jei ji yra suklastota, neteisėtai išduota ar pakeista.

Tačiau biuras nesuteikia savo garantijos, jei žalia korta išduota transporto priemonei, kuri nėra teisiškai įregistruota to biuro šalyje, išskyrus atvejus, kai yra 7 straipsnio 3 dalyje išvardintos aplinkybės.

III SKIRSNIS

SPECIALIOS TAISYKLĖS, REGLAMENTUOJANČIOS BIURŲ TARPUSAVIO SUTARTINIUS SANTYKIUS, PAGRĮSTUS DRAUDIMO APSAUGA (NEPRIVALOMOSIOS NUOSTATOS)

Šio skirsnio nuostatos taikomos tuomet, kai biurų tarpusavio santykiai yra pagrįsti draudimo apsauga, atsižvelgiant į kai kurias išimtis.

10 straipsnis

Biurų įsipareigojimai

Biurai, kuriems taikomos šio skirsnio nuostatos, abipusiškai garantuoja atlyginti visas pagal šiuos nuostatus mokėtinas sumas, susijusias su bet kokia autoavarija, į kurią pateko transporto priemonė, kurios įprastinė buvimo vieta yra tos valstybės teritorijoje, kurioje veikia kiekvienas iš tų biurų, nesvarbu, ar transporto priemonė apdrausta, ar ne.

11 straipsnis

Įprastinės buvimo vietos sąvoka

1. Valstybės, kurioje yra transporto priemonės įprastinė buvimo vieta, teritorija nustatoma remiantis vienu iš šių kriterijų:

1.1. tos valstybės, kurios valstybinio numerio ženklą turi transporto priemonė, teritorija;

1.2. jei nereikalaujama, kad tam tikra transporto priemonės rūšis būtų įregistruota, bet transporto priemonė turi draudimo numerį arba valstybinio numerio ženklą atitinkantį skiriamąjį ženklą, tos valstybės, kurioje buvo išduoti draudimo numeris ar tas ženklas, teritorija;

1.3. jei nereikalaujama, kad tam tikra transporto priemonės rūšis turėtų valstybinio numerio ženklą, draudimo numerį ar skiriamąjį ženklą, tos valstybės, kurioje nuolat gyvena transporto priemonę turintis asmuo, teritorija.

2. Jei transporto priemonė, kuri privalo turėti valstybinio numerio ženklą, tačiau jo neturi ar jis yra neteisėtai išduotas ar nebegalioja, patenka į autoavariją, reguliuojant bet kokias su tuo susijusias žalas, transporto priemonės įprastine buvimo vieta laikoma ta teritorija, kurioje įvyko autoavarija.

12 straipsnis

Netaikymas

Šio skirsnio nuostatos netaikomos:

1) transporto priemonėms, kurios įregistruotos ne tose šalyse, kuriose yra biurai, kuriems taikomos šio skirsnio nuostatos, ir kurioms bet kurio iš tų biurų narys yra išdavęs žalią kortą. Autoavarijos, į kurią patenka žalią kortą turinti transporto priemonė, atveju, atitinkamas biuras veikia vadovaudamasis II skirsnyje nustatytomis taisyklėmis;

2) tam tikriems asmenims priklausančios transporto priemonės, jei valstybė, kurioje jos yra įregistruotos, paskyrė kitose valstybėse instituciją ar įstaigą, atsakingą už žalos atlyginimą nukentėjusiems asmenims pagal autoavarijos šalyje galiojančias sąlygas;

3) tam tikroms transporto priemonių rūšims ar tam tikroms transporto priemonėms, turinčioms specialius numerio ženklus, kai lankomos šalies teisės aktais nustatyta, kad jos gali vykti į kitą valstybę tik turėdamos galiojančią žalią kortą ar pasienio draudimo polisą.

Kiekviena valstybė parengia, o jos biuras perduoda Biurų tarybai 2 ir 3 punktuose nurodytų transporto priemonių sąrašą bei kitose valstybėse paskirtų institucijų ar įstaigų sąrašą.

13 straipsnis

Transporto priemonės įprastinės buvimo vietos patvirtinimas

Į kiekvieną prašymą patvirtinti teritoriją, kuri yra transporto priemonės įprastinė buvimo vieta, kurį faksu arba elektroniniu paštu biurui atsiunčia autoavarijos šalies biuras ar bet kuris tam tikslui paskirtas agentas, galutinai atsakoma per tris mėnesius nuo prašymo gavimo. Jei atsakymas nepateikiamas iki šio laikotarpio pabaigos, laikoma, kad patvirtinta, jog transporto priemonės įprastinė buvimo vieta yra to biuro teritorijoje.

14 straipsnis

Garantijos terminas

Biurai gali riboti garantijos, kurią jie suteikia pagal 10 straipsnį, terminą:

1) transporto priemonėms, turinčioms laikinus valstybinio numerio ženklus, apie kurių formatą pirmiau buvo pranešta Biurų tarybai. Tokiais atvejais garantijos terminas yra 12 mėnesių nuo ant valstybinio numerio ženklo nurodytos galiojimo pasibaigimo datos;

2) bet kokioms kitoms transporto priemonėms, kurioms taikomi su kitais biurais pasirašyti tarpusavio susitarimai, apie kuriuos pranešta Biurų tarybai.

15 straipsnis

Draudimo apsauga pagrįstos garantijos vienašališkas taikymas

Išskyrus atvejus, kai teisės nuostatos nustato kitaip, biurai gali susitarti dėl vienašališko šio skyriaus nuostatų taikymo jų dvišalių santykių kontekste.

IV SKIRSNIS

NACIONALINIŲ DRAUDIKŲ BIURŲ SUDARYTUS SUSITARIMUS REGLAMENTUOJANČIOS TAISYKLĖS (PRIVALOMOSIOS NUOSTATOS)

16 straipsnis

Dvišaliai susitarimai – sąlygos

1. Biurai gali tarpusavyje sudaryti dvišalius susitarimus, kuriais jie įsipareigotų savo tarpusavio santykiuose laikytis šių vidaus nuostatų privalomųjų nuostatų bei juose konkrečiai nurodytų neprivalomųjų nuostatų.

2. Susitariantys biurai sudaro tokius susitarimus trimis egzemplioriais, kiekvienas gauna po vieną egzempliorių. Trečiasis egzempliorius siunčiamas Biurų tarybai, kuri, pasikonsultavusi su suinteresuotomis šalimis, informuoja juos apie jų susitarimo įsigaliojimo datą.

3. Tokiuose susitarimuose yra nuostatos:

3.1. identifikuojančios susitariančius biurus, nurodančios jų kaip Biurų tarybos narių statusą ir jų veiklos teritorijas;

3.2. patvirtinančios jų įsipareigojimą laikytis šių vidaus nuostatų privalomųjų nuostatų;

3.3. patvirtinančios jų įsipareigojimą laikytis tų neprivalomųjų nuostatų, kurias jie kartu pasirenka ir dėl kurių susitaria;

3.4. nurodančios abipusį šių biurų įgaliojimą jų vardu ir jų narių sąskaita draugiškai sureguliuoti žalą ar sutikti su bet kokiu neteisminiu ar teisminiu procesu, po kurio būtų atlyginta su bet kokia autoavarija susijusi žala, kaip nustatyta šiuose vidaus nuostatuose;

3.5. nustatančios neribotą susitarimo trukmę, atsižvelgiant į kiekvieno susitariančio biuro teisę nutraukti ją tuo pačiu metu įspėjus apie tai kitą šalį ir Biurų tarybą prieš 12 mėnesių;

3.6. nustatančios, kad susitarimas automatiškai nutraukiamas ar jo galiojimas sustabdomas, jei biuras nebėra Biurų tarybos narys ar jo narystė sustabdoma.

4. Tokio susitarimo pavyzdys pridedamas (III priedas).

17 straipsnis

Išimtis

1. Nukrypdami nuo 16 straipsnio, Europos ekonominės erdvės valstybių narių biurai, vadovaudamiesi 1972 m. balandžio 24 d. Direktyvos 72/166/EEB 2 straipsniu, daugiašaliu susitarimu pažymi, kad jie sutinka laikytis šių vidaus nuostatų. Daugiašalio susitarimo įsigaliojimo datą nustato Europos Sąjungos Komisija, bendradarbiaudama su Biurų taryba.

2. Ne Europos ekonominės erdvės valstybių narių biurai gali prisijungti prie šio daugiašalio susitarimo, laikydamiesi sąlygų, kurias pagal Biurų tarybos statutą nustato kompetentingas komitetas.

V SKIRSNIS

VIDAUS NUOSTATŲ KEITIMO TVARKA (PRIVALOMOSIOS NUOSTATOS)

18 straipsnis

Tvarka

1. Biurų tarybos generalinė asamblėja turi išimtinę kompetenciją keisti šiuos nuostatus.

2. Nukrypstant nuo pirmesnės nuostatos:

a) Biurų tarybos statute nurodytas komitetas turi išimtinę kompetenciją keisti III skirsnio nuostatas. Šios nuostatos įpareigoja tuos biurus, kurie, nors ir nebūdami šio komiteto nariai, nusprendė taikyti III skirsnio nuostatas savo sutartiniuose santykiuose su kitais biurais; ir

b) Europos ekonominės erdvės biurai turi išimtinę kompetenciją keisti 4 straipsnio 2 dalį.

VI SKIRSNIS

ARBITRAŽAS (PRIVALOMOSIOS NUOSTATOS)

19 straipsnis

Arbitražinė išlyga

Visus ginčus, kylančius dėl šių vidaus nuostatų ar susijusius su jais, sprendžia arbitražinis teismas, vadovaudamasis tuo metu galiojančiu Uncitral (Jungtinių Tautų tarptautinės prekybos teisės komisijos) arbitražo reglamentu.

Biurų taryba nustato arbitrų mokesčius ir reikalaujamas išlaidas.

Atsakomybė skirti arbitrus tenka Biurų tarybos pirmininkui arba, jei jo nėra, Skyrimo komiteto pirmininkui.

Arbitražinį teismą sudaro trys arbitrai.

Arbitražo procesas vyksta anglų ir prancūzų kalbomis.

VII SKIRSNIS

ĮSIGALIOJIMAS (PRIVALOMOSIOS NUOSTATOS)

20 straipsnis

Įsigaliojimas

Šie nuostatai įsigalioja 2003 m. liepos 1 d. Nuo šios datos jie pakeičia visus biurų pasirašytus tipinius susitarimus ir daugiašalį garantijos susitarimą.

PRIEDAI

I priedas: Rekomendacija Nr. 5

II priedas: 1972 m. balandžio 24 d. direktyva (72/166/EEB)

III priedas: Biurų susitarimo pavyzdys

..... biuras

Biurų tarybos narys
ir

..... biuras

Biurų tarybos narys

Įsipareigoja laikytis 2002 m. gegužės 30 d. Biurų tarybos generalinės asamblėjos priimtų vidaus nuostatų privalomųjų nuostatų bei ..... skirsnio neprivalomųjų nuostatų. Šis įsipareigojimas taip pat taikomas bet kokiems vėlesniems minėtų vidaus nuostatų pakeitimams.

Suteikia abipusį leidimą bet kokiam teisminiam ar neteisminiam procesui, po kurio būtų atlyginta žala, ar draugiškai sureguliuoti su autoavarijomis susijusią bet kokią žalą, kaip nustatyta šiuose vidaus nuostatuose.

Šis susitarimas sudarytas neribotam laikui. Tačiau bet kuri pasirašiusi šalis gali jį nutraukti įspėjusi apie tai prieš 12 mėnesių. Pranešimas dėl nutraukimo tuo pačiu metu pateikiamas kitai susitarimo šaliai ir Biurų tarybos Generaliniam sekretoriui.

Taip pat susitariama, kad šis susitarimas automatiškai nutraukiamas ar jo galiojimas sustabdomas, jei viena iš pasirašiusių šalių nutraukia narystę Biurų taryboje ar jos narystė biure sustabdoma.

Biurų tarybos Generalinis sekretorius, gavęs abiejų šalių pasirašytą susitarimo egzempliorių, praneš susitarimą pasirašiusioms šalims apie jo įsigaliojimo datą.

2 PRIEDĖLIS

LEIDŽIANČIŲ NUKRYPTI NUOSTATŲ SĄRAŠAS

AUSTRIJA

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

BELGIJA

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

ŠVEICARIJA (ir LICHTENŠTEINAS)

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

KIPRAS

1. Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.
2. Transporto priemonės, priklausančios karinėms pajėgoms ir kitam kariniam bei civiliniam personalui, kurioms taikomi tarptautiniai susitarimai.

ČEKIJOS RESPUBLIKA

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

VOKIETIJA

1. Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.
2. Karinės transporto priemonės, kurioms taikomi tarptautiniai susitarimai.

DANIJA (ir FARERŲ SALOS)

1. Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.
2. Karinės transporto priemonės, kurioms taikomi tarptautiniai susitarimai.

PRANCŪZIJA (ir MONAKAS)

Karinės transporto priemonės, kurioms taikomi tarptautiniai susitarimai.

SUOMIJA

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

JUNGTINĖ DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖ (ir LAMANŠO SALOS, GIBRALTARAS bei MANO SALA)

NATO transporto priemonės, kurioms taikomos 1951 m. birželio 19 d. Londono konvencijos ir 1952 m. rugpjūčio 28 d. Paryžiaus protokolo nuostatos.

GRAIKIJA

1. Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos (taikoma autoavarijoms, įvykusioms 1993 m. spalio 1 d. ar vėliau).
2. Tarpvyriausybinėms organizacijoms priklausančios transporto priemonės (žalias ženklas su raidėmis „CD“ ir „ΔΣ“ prieš registracijos numerį).

3. Transporto priemonės, priklausančios NATO karinėms pajėgoms bei kariniam ir civiliniam personalui (geltonas ženklas su raidėmis „ΞΑ“ prieš registracijos numerį).
4. Graikijos karinėms pajėgoms priklausančios transporto priemonės (ženklas su raidėmis „ΕΣ“).
5. Transporto priemonės, priklausančios Jungtinėms pajėgoms Graikijoje (ženklas su raidėmis „AFG“).
6. Transporto priemonės su bandomojo laikotarpio registracijos numeriais (baltas ženklas su raidėmis „ΔΟΚ“ prieš keturis registracijos numerio skaičius).

VENGRIJA

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

ITALIJA (ir SAN MARINO Respublika bei VATIKANO VALSTYBĖ)

1. Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.
2. Transporto priemonės, priklausančios karinėms pajėgoms ir kitam kariniam bei civiliniam personalui, kurioms taikomi tarptautiniai susitarimai (pavyzdžiui, su ženklu „AFI“ ir priklausančios tarptautinėms organizacijoms, pavyzdžiui, NATO).
3. Transporto priemonės be valstybinio numerio ženklų (ypač motoriniai dviračiai).
4. Žemės ūkio mašinos (pavyzdžiui, žemės ūkio traktoriai, jų priekabos ir visos kitos specialiai žemės ūkiui sukonstruotos transporto priemonės).

AIRIJA

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

ISLANDIJA

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

LIUKSEMBURGAS

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

NORVEGIJA

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

NYDERLANDAI

1. Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos (taikoma autoavarijoms, įvykusioms 1993 m. spalio 1 d. ar vėliau).
2. Asmeninės transporto priemonės, priklausančios Vokietijoje dislokuotam Olandijos kariniam personalui ir jų šeimoms.
3. Transporto priemonės, priklausančios Nyderlanduose dislokuotam Vokietijos kariniam personalui.
4. Transporto priemonės, priklausančios asmenims, tarnaujantiems Vidurio Europos Jungtinių pajėgų būstinėje.
5. NATO karines pajėgas aptarnaujančios transporto priemonės.

PORTUGALIJA

1. Žemės ūkio mašinos ir motorizuoti mechaniniai įrenginiai, kuriems pagal Portugalijos įstatymus registracijos numeriai neprivalomi.
2. Transporto priemonės, priklausančios užsienio valstybėms ir tarptautinėms organizacijoms, kurių narė yra Portugalija (balti ženklai su raudonais skaičiais, prieš kuriuos yra raidės „CD“ arba „FM“).
3. Portugalijos valstybei priklausančios transporto priemonės (juodi ženklai su baltais skaičiais, prieš kuriuos yra raidės „AM“, „AP“, „EP“, „ME“, „MG“ arba „MX“, pagal atitinkamą valstybės departamentą).

ŠVEDIJA

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

SLOVAKIJA

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

SLOVĖNIJA

Laikinus valstybinio numerio ženklus turinčios transporto priemonės, patekusios į autoavarijas, įvykusias praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo ant laikinų valstybinio numerio ženklų nurodytos galiojimo pasibaigimo datos.

3 PRIEDĖLIS

SUSPENDUOJANČIOS SĄLYGOS

PRANCŪZIJA

Vidaus nuostatų 11 straipsnio 2 dalies nuostata *Bureau Central Français* netaikoma tol, kol nebus atitinkamai pakeistos ir suderintos Prancūzijos teisės aktų nuostatos ar kol nebus pasirašytas šią nuostatą leidžiantis taikyti susitarimas.

ITALIJA

Vidaus nuostatų 11 straipsnio 2 dalies nuostata *Ufficio Centrale Italiano* (UCI) netaikoma tol, kol nebus pakeistos ir su Europos bendrijos teise suderintos šioje šalyje taikomos teisės aktų nuostatos atsižvelgiant į taikomą Europos bendrijos teisę.

PORTUGALIJA

Vidaus nuostatų 11 straipsnio 2 dalies nuostata *Gabinete Português de Carta Verde* netaikoma tol, kol nebus pakeistos ir su Europos bendrijos teise suderintos šioje šalyje taikomos teisės aktų nuostatos atsižvelgiant į taikomą Europos bendrijos teisę.

ŠVEICARIJA

Vidaus nuostatų 11 straipsnio 2 dalies nuostata Šveicarijos nacionaliniam draudimo biurui netaikoma tol, kol nebus pakeistos ir su Europos bendrijos teise suderintos šioje šalyje taikomos teisės aktų nuostatos atsižvelgiant į taikomą Europos bendrijos teisę.